

med de i pjecen anvendte forudsætninger 1.800 mill. kr. Hvis markedssekretariatets antagelse med hensyn til eksportbortfald tages i betragtning, er tabet 2.000 mill. kr. Til dette tab skal lægges tabet ved, at man ikke kan sælge korn til EF-priser, ca. 70 kr./100 kg), men må producere til verdensmarkedsprisen (30-35 kr./100 kg). Med et eksportareal på 2 mill. ha og en produktion på 40 hkg/ha er tabet herved 2.800-3.200 mill. kr.

Det samlede årlige tab på landbrugsekspor-ten bliver herefter 4.600-5.200 mill. kr. Bliver Danmark ikke medlem af EF, sparer vi bidraget, 700 mill. kr. *Nettotabet bliver herefter 3.900-4.500 mill. kr. Dette tab er beregnet med anvendelse af de forudsætninger, der er gjort i pjecen.*

Det skal stilles over for et tal i markedssekretariatets notat af 18. marts på 3.500-5.500 mill. kr., et tal der er udregnet under en forhandlingssituation, som derfor må have en større usikkerhed. Til de 3.900-4.500 mill. kr. skal lægges det tab, der følger af, at produktionen under verdensmarkedsprisforhold er mindre intensiv end under EF-prisforhold. Kvantificering af det sidste tab må bygge på en vurdering, men kan kun bringe pjecens skøn nærmere *overgrænsen* for markedssekretariatets skøn.

B. I pjecen (p.28) forsøges gevinst/tab-beregningen for landbruget udbygget med andre elementer, der påvirkes af medlemskab. Herved forekommer en række dobbeltregninger og sammentællinger af usammenlignelige tal, hvorved det bliver vanskeligt at fortolke, hvad det egentlig er, der beregnes. Hertil haves følgende bemærkninger:

1. Skønnet over det danske bidrag til EF er forkert. Der henvises til „redegørelse for forhandlingsresultatet med De europæiske Fællesskaber“, p.40.

2. Skønnet over prisstigning på brændsel er forkert. Der tænkes formentlig på interne afgifter på brændsel som følge af den fælles energipolitik. For sådanne afgifter vil der i henhold til den fælles energipolitik blive sat et *loft*, men der er ingen forpligtelse for lande, der ikke har sådanne afgifter, til at ind-

føre sådanne. Regeringen har ingen planer om sådanne afgifter. Derimod er der tale om, at EF's ydre toldtarif indeholder told for visse petro-kemiske produkter. Nogle af disse produkter producerer Danmark i forvejen. Andre importeres. I det omfang produkterne importeres, indgår tolden i det bidrag, Danmark skal betale til EF. Det anførte tal er således vanskeligt at fortolke i denne sammenhæng.

3. De anførte prisstigninger for råvarer, jern og stål anses ikke for sandsynlige. I det omfang prisstigningerne skyldes told, indgår toldbeløbet allerede i den post, der hedder Danmarks bidrag til EF.

I øvrigt anses forholdet ikke for relevant, fordi en vis råvaretoldharmonisering og/eller råvareprisudligningsmekanisme må forudses for de lande, der står uden for EF, men som etablerer et frihandelsarrangement for at undgå konkurrenceforvridning.

C. Ud over de under punkt A og B nævnte bemærkninger, som er bemærkninger til de centrale konklusioner i pjecen, kunne en række fejl, unøjagtigheder og misforståelser korrigeres. Bemærkninger til et udvalg heraf følger nedenfor:

Det hævdes p.11 i pjecen, at de af markedssekretariatet foretagne beregninger af landbrugets gevinst er foretaget ud fra de i Holland gældende priser. Det er ikke rigtigt. De i „hvidbogen“ offentliggjorte gevinstberegninger er foretaget med udgangspunkt i danske eksportpriser og hjemmemarkedspriser og de i EF *garanterede producentpriser* (interventionspriser).

Rimeligheden af at forhøje EF's basispris for svin med 10 pct. i beregningerne af landbrugets gevinst anførtes. Det bemærkes, at det under forhandlingerne med EF er aftalt, at importbeskyttelsen over for tredielande skal administreres på en måde, der tager hensyn til de højere omkostninger ved at producere baconsvin. Det samme gælder reglerne med hensyn til støtteopkøb ved svigtende priser, jfr. p. 25 i redegørelsen for forhandlingsresultatet med De europæiske Fællesskaber.

Markedssekretariatet, den 10. februar 1972.